

че тѣ ще станѣтъ по привязанни на себе си. На чувствата ни сѣ нуждни стѣпала.

Има три вида роднинство: 1) роднинството по права линия; 2) роднинството по косвенна линия; 3) сватовско роднинство. Първото е най-близко до семейството. Това роднинство ослабва колкото повече се увеличаватъ посрѣднитѣ пояси, но не те отклонява отъ правата линия. Мѣжду роднинитѣ по косвенна линия, отношенията не сѣ нито прями, нито по права линия, и роднинството се намалява едно отъ увеличението на посрѣднитѣ пояси и друго отъ увеличението на клоноветѣ спрямо първий клонъ. Колкото до сватовското роднинство, то е повече въображаемо нежели истинско: по долно отъ другитѣ двѣ, но не и безъ цѣна. Впрочемъ, поиѣкога се случва че сватовското и кръвното роднинство се съединяватъ и се усилятъ едно чрѣзъ друго.

Явно е че роднинскитѣ длѣжности сѣ по опрѣдѣлени и по задължителни колкото повече се приближаватъ до собственно семейнитѣ длѣжности. Най-сериознитѣ и най-явнитѣ сѣ длѣжноститѣ на дѣцата спрямо дѣлото и бабата. Бащата на нашия баща, майката на нашата майка се радватъ спрямо насъ на единъ видъ бащинство и майчинство. Нѣщо отъ тѣхнитѣ благодѣяния е дошло до насъ посрѣдствомъ родителитѣ ни. Ние имъ длѣжимъ посрѣдственно животътъ си, благосъстоянието си и уроцитѣ които сѣ давали на дѣцата си. Често ние имаме къмъ тѣхъ и лични задължения. Дѣдовцитѣ и бабитѣ питаѣтъ къмъ внуцитѣ си особена лѣсбовъ; за тѣхъ това е едно подмладяване, единъ